Quyền năng của sự cầu nguyện

Sự cầu nguyện có thật sự thay đổi được điều gì không?

Bài giảng của Hans-Jörg Ronsdorf

Chính Đức Chúa Trời đã ban cho sự cầu nguyện tầm quan trọng của nó, đã tự ràng buộc mình với lời cầu nguyện của con cái Ngài, nhờ đó dòng diễn tiến của sự việc có thể được thay đổi. Ví dụ: Ê-xê-chi-ên 22:29-31; Thi Thiên 106:23; Xuất Ê-díp-tô Ký 32:10-14. Ở Ê-xê-chi-ên thì thiếu sự cầu thay. Thiếu cầu nguyện thì có hậu quả tiêu cực. Sự cầu nguyện lẽ ra đã ngăn được sự phán xét. Môi-se cầu nguyện, và sự phán xét được ngăn lại.

Chúa Giê-xu và sự cầu nguyện: Trên đất, ý muốn của Đức Chúa Trời không được thực hiện. Ít ra là không phải ở mọi nơi. Vì vậy chúng ta phải cầu nguyện cho ý muốn Ngài được nên, ở đất như trời. Sự cầu nguyện giúp cho ý muốn của Đức Chúa Trời được thực hiện – nhiều hơn so với khi chúng ta không cầu nguyện cho điều đó.

John Wesley đã nói, có phần cường điệu: "Đức Chúa Trời không làm gì cả, ngoại trừ đáp lời cầu nguyện của chúng ta." Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện của dân Ngài một cách phi thường, ví dụ Môi-se tại Biển Đỏ, Ê-xê-chia được thêm tuổi thọ. Lời cầu nguyện của người công chính có hiệu lực lớn! (Gia-cơ 5:16)

Sự cần thiết của việc trò chuyện giữa Đức Chúa Trời và con người: Đức Chúa Trời muốn có một mối quan hệ cá nhân với chúng ta. Điều đó chỉ có thể có qua sự trò chuyện – cũng như giữa con người với nhau, không có trò chuyện thì không có sự thông công. Đức Chúa Trời đã dựng nên thế giới sao cho nhiều điều xảy ra có liên quan đến sự trò chuyện của chúng ta với Ngài.

Sự cầu nguyện và thẩm quyền quyết định có trách nhiệm về mặt đạo đức: Đức Chúa Trời đã dựng nên thế giới sao cho không chỉ Ngài tác động đến chúng ta, mà chúng ta cũng tác động đến Ngài. Đức Chúa Trời muốn ý muốn Ngài được thực hiện trên đất. Ngài hành động qua những người đại diện: Con người theo hình ảnh Ngài phải cai trị trái đất. ***Sự cầu nguyện là một hình thức cai trị thuộc linh, vô hình và tạm thời – chúng ta cầu nguyện cho những điều cần xảy ra ở đây trên đất. Đó là sự cùng cai trị, khi chúng ta đồng lòng với Ngài trong sự cầu nguyện.***

Sự cấp bách của sự cầu nguyện: Đức Chúa Trời nghiêm túc với sự cầu nguyện, Ngài tự ràng buộc mình với nó cũng như với quyền tự do lựa chọn và sự ổn định của thế giới. Thật sự là nhiều điều tùy thuộc vào việc dân của Đức Chúa Trời có cầu nguyện hay không – có những điều chỉ xảy ra khi họ cầu nguyện. Chính Đức Chúa Trời đã sắp đặt để sự cầu nguyện là một biến số quyết định, xác định điều Đức Chúa Trời có thể làm hay không thể làm trong một hoàn cảnh nhất định.

Sự cấp bách và sự giới hạn: Người ta có thể rút ra kết luận sai từ đó, như thể mọi sự đều tùy thuộc vào sự cầu nguyện của chúng ta. Cần có sự cân bằng trong cách chúng ta đem trách nhiệm/bổn phận của mình ra thực hiện. Trong đời sống tự nhiên cũng y như vậy. Chúng ta có thể cầu nguyện cho một triệu điều, nhưng thời gian của chúng ta có hạn. Vì vậy, thậm chí cũng tốt khi cầu nguyện xin biết mình nên tập trung sự cầu nguyện vào điều gì. ***Chúng ta cần***

sự cân bằng giữa giả định rằng mọi sự tùy thuộc vào sự cầu nguyện của chúng ta, và giả định rằng không gì tùy thuộc vào nó cả.

Tại sao có những lời cầu nguyện không được nhậm? Chúng ta cầu nguyện, và Đức Chúa Trời đáp lời trong bối cảnh của một cõi tạo vật phức tạp không thể hiểu thấu, đang chịu khổ dưới một cuộc chiến tranh mang tầm vũ trụ. ***Ở đó sự cầu nguyện tạo nên sự khác biệt.*** Nhưng sự cầu nguyện không phải là điều duy nhất quyết định thế giới. Còn có vô số thiên sứ và con người, là những hữu thể có ý chí tự do không thể bị rút lại, và các định luật tự nhiên bảo đảm một thế giới ổn định. Đức Chúa Trời tôn trọng điều đó, Ngài đã muốn như vậy. Nhưng chúng ta hoàn toàn không biết biến số là sự cầu nguyện của chúng ta tương quan thế nào với những biến số khác ấy, nghĩa là Đức Chúa Trời xử lý chúng thế nào dựa trên lời cầu nguyện của chúng ta. Lời cầu nguyện của chúng ta sẽ được đáp, nhưng thường không theo cách chúng ta hình dung.

Những biến số ảnh hưởng đến hiệu lực của sự cầu nguyện – những quy tắc do chính Đức Chúa Trời đặt ra:

Ý muốn của Đức Chúa Trời: Đó không phải là biến số duy nhất, nhưng là biến số căn bản nhất. Cầu xin theo ý muốn Ngài là điều kiện để được nhậm lời (1 Giăng 5:14; Ma-thi-ơ 26:39; 2 Cô-rinh-tô 12:7). Nhưng ý muốn của Đức Chúa Trời không phải lúc nào cũng có nghĩa là ý muốn lý tưởng của Đức Chúa Trời hay kế hoạch hoàn hảo của Ngài. Cái giằm xóc vào thịt không phải là điều lý tưởng, nhưng đối với Phao-lô, có nó thì tốt hơn. Nó giữ ông khỏi kiêu ngạo! Có phải một số lời cầu nguyện của chúng ta không được nhậm vì việc được nhậm sẽ làm chúng ta kiêu ngạo? Lý do lời cầu nguyện không được nhậm không nhất thiết nằm ở ý muốn của Đức Chúa Trời (khi một người mà tôi cầu nguyện cho không ăn năn trở lại, thì Đức Chúa Trời dù muốn người ấy ăn năn trở lại, nhưng Ngài tôn trọng sự từ chối của người ấy).

Đức tin của người được cầu nguyện cho: Vì sự vô tín ở Na-xa-rét, Chúa Giê-xu chỉ có thể làm ít phép lạ ở đó (Mác 6:5-6). Nhiều lần Chúa Giê-xu phán với những người được chữa lành: "Đức tin của ngươi đã chữa lành ngươi" (Ma-thi-ơ 9:22; Mác 10:52; Lu-ca 17:19). Nhưng ngược lại, chúng ta không thể vơ đũa cả nắm: Khi sự chữa lành không xảy ra, không nhất thiết là do thiếu đức tin. Có thể có nhiều lý do mà chúng ta không thể dò biết, khiến một lời cầu nguyện không được nhậm. Nhưng đức tin của người được cầu nguyện cho là một biến số!

Đức tin của những người cầu nguyện: Lu-ca 5:20: người bại được thả xuống qua mái nhà; Ma-thi-ơ 8:13: viên đội trưởng; nhưng cũng Mác 9:14-29: Các môn đồ không đuổi được quỷ. Xem thêm Gia-cơ 1:6-7. Tuy nhiên, một lời cầu nguyện không được nhậm thường không có nghĩa là người ta không có đức tin. Đó là một nguyên tắc rằng đức tin làm cho sự cầu nguyện hiệu quả hơn, nhưng không phải là một quy tắc rằng lời cầu nguyện luôn được nhậm.

Sự cầu nguyện bền bỉ: Trong đời sống hữu hình có những công việc cần sự bền bỉ và thời gian. Trong đời sống cầu nguyện cũng y như vậy (Lu-ca 11:5-8; 18:1). Sự cầu nguyện không phải là ma thuật, mà là công việc thuộc linh. Chúng ta hãy cầu nguyện như thể chúng ta đang rất cần một điều gì đó. Không ngừng (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17). Nhưng nếu một lời cầu nguyện không được nhậm, điều đó không nhất thiết có nghĩa là chúng ta đã cầu nguyện quá ít. Nhưng cũng không có gì bảo đảm rằng lời cầu nguyện sẽ được nhậm nếu chúng ta cầu

nguyện lâu. Đó là một nguyên tắc, không phải một sự bảo đảm sẽ được đáp ứng – vì có quá nhiều yếu tố đóng vai trò.

Số người cùng cầu nguyện cho một điều: Có những công việc trong lãnh vực tự nhiên mà người ta không thể làm một mình, hoặc sẽ mất quá nhiều thời gian. Trong lãnh vực thuộc linh cũng vậy. Vì thế chúng ta kêu gọi Hội Thánh cầu nguyện cho một điều gì đó. Hai hay ba người đồng lòng (Ma-thi-ơ 18:19), Hội Thánh cầu nguyện (Công Vụ Các Sứ Đồ 4:24). Số đông đem lại cho sự cầu nguyện một chiều kích khác so với khi người ta cầu nguyện một mình. Không phải một quy tắc, nhưng là một nguyên tắc.

Ý chí tự do của con người: Địa ngục là bằng chứng nghiêm trọng rằng Đức Chúa Trời coi trọng ý chí của con người. Ngài đã dựng nên con người sao cho họ tự quyết định, và Đức Chúa Trời tôn trọng ý chí ấy. Đức Chúa Trời không chà đạp ý chí ấy khi chúng ta cầu nguyện cho ai đó ăn năn trở lại, nếu không thì mọi người đều được cứu. Nhưng sự cầu nguyện của chúng ta làm tăng sự tác động của Thánh Linh trên những người ấy. Quyền năng của Đức Chúa Trời không cưỡng ép, mà thuyết phục: Và quyền năng của Ngài là tình yêu thương!

Ý chí tự do của các thiên sứ: Các thiên sứ có thể ảnh hưởng đến việc lời cầu nguyện được nhậm. Đa-ni-ên đã phải chờ cho đến khi thiên sứ đến, là thiên sứ đã bị một thiên sứ khác cầm chân. Đó không phải là thời điểm của Đức Chúa Trời, mà là sự chống đối và cuộc chiến thuộc linh trong thế giới vô hình (Đa-ni-ên 10:12-13). Sa-tan đã ngăn trở Phao-lô thăm người Tê-sa-lô-ni-ca, dù ông cầu nguyện cho điều đó (1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:18; 3:10). Các thế lực có ảnh hưởng đến việc lời cầu nguyện được nhậm hay bị ngăn trở. Chúng có thể là lý do khiến lời cầu nguyện không được nhậm, và khi ấy chúng ta đừng quy điều đó cho Đức Chúa Trời.

Số lượng và quyền lực của các hữu thể thuộc linh: Cũng như trong thế giới hữu hình, cuộc chiến thuộc linh có liên quan đến những đặc điểm này. Các thiên sứ đến giúp nhau, vì điều đó tạo nên sự khác biệt (Đa-ni-ên 10:13). Đầy tớ của Ê-li-sê đã thấy đông đảo thiên sứ đến tiếp cứu (2 Các Vua 6:16-17). Một người không phải chỉ có một quỷ, mà nhiều quỷ, và Chúa Giê-xu đã đuổi chúng ra (Mác 5:1-9). Một quỷ mạnh thì các môn đồ không đuổi được (Mác 9:14-29). Bảy quỷ trở lại (Lu-ca 11:24-26). Chúng ta không cần phải sợ hãi, vì Đấng ở trong chúng ta lớn hơn thần của thế gian (1 Giăng 4:4).

Tội lỗi: Ở đâu có tội lỗi đã biết, sự thù nghịch hay sự thiếu sẵn lòng tha thứ, thì phải đối diện với tội lỗi: Phải từ bỏ và xưng nó ra, để chúng ta, là những người công chính, lại có thể cầu nguyện có hiệu lực.

Làm sao chúng ta có thể sống như Cơ Đốc nhân giữa vùng chiến sự này, với ngàn câu hỏi và những lời cầu nguyện không được nhậm?

Hãy hướng mắt về Chúa Giê-xu – đừng để kinh nghiệm hình thành hình ảnh của chúng ta về Đức Chúa Trời!

Đức Chúa Trời ở cùng và ở bên chúng ta! Luôn luôn!

Đức Chúa Trời có thể đem điều tốt lành cho chúng ta ra từ mọi hoàn cảnh, mọi nỗi khổ (dù Ngài không gây ra điều ác).

Đừng đặt câu hỏi TẠI SAO, câu hỏi không ai trả lời được, nhưng hãy đứng lên chống lại nỗi khổ, chống lại điều ác, đừng chấp nhận nó. Như Chúa Giê-xu đã làm!

Làm sao chúng ta có thể sống và tìm được con đường đúng và những quyết định đúng? Sống và được dẫn dắt bởi Thánh Linh, là Đấng ngự trong chúng ta!

Sống trong niềm hy vọng về cuộc sáng tạo mới! Mọi nỗi khổ sẽ qua đi! Sắp rồi!

Nhiều ý tưởng của bài giảng này tôi có được nhờ Gregory A. Boyd.